

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/375/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

347/2012. (X. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2012. május 17-én előterjesztett panasa alapján indult eljárást a 2012. október 17-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XVII. Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. május 17-én személyesen jelent meg a Testület panaszirodáján, abból a célból, hogy a vele szemben 2012. február 9-én foganatosított közlekedésrendészeti intézkedéssel szemben panasszal éljen.

A panaszos édesanyja 2012. február 8-án vásárolt egy gépjárművet, melynek papírjaival minden rendben volt. A gépjármű üzemmentartója a panaszos lett. A panaszos másnap közlekedett a gépjárművel, amikor B. város egyik kerületében egy civil gépjárműben elhelyezett kamera jelezte, hogy a jármű ki van tiltva a forgalomból. A panaszos elmondta, hogy neki a BM nyilvántartásába betekintése nincsen – lehetőségeihez képest a jármű iratait

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ellenőrizte, és a járművel kapcsolatban a kitiltásra utaló információ a forgalmi engedélybe nem volt bevezetve. A panaszos úgy véli, hogy az adás-vétel során az elvárható gondosságot tanúsította, forgalmi engedélyét azonban mégis elvették.

A panaszossal szemben intézkedő rendőr köszönt, azonban azonosítási kötelezettségének elmulasztott eleget tenni. A panaszos szerint, a vele szemben tett feljelentésben az intézkedő rendőr maga ismeri el, hogy nevét és jelvéyszámát kifejezetten csak az ő kérésére közölte, szolgálati helyét pedig egyáltalán nem hozta tudomására.

A panaszos az intézkedés kezdetén szólt a rendőrnek, hogy videofelvétel készítésére alkalmas fényképezőgéppel szeretné rögzíteni a történéseket, azonban ezt a rendőr kifejezetten megtiltotta. Az intézkedő rendőr, aki egyenruhát viselt, a panaszost nem a KRESZ rendelkezéseinek megfelelően állította meg: jelzést nem adott, csak kiszállt, megállt az út szélén, és balra mutatott.

A panaszos már az intézkedés során is utalt rá, hogy azzal nem ért egyet és jogi lépéseket kíván tenni, azonban az intézkedő rendőr a panaszost egyáltalán nem oktatta ki panaszjogáról. A panaszos végül csak később, a Testület honlapjáról értesült a Testület előtti panasztételre irányadó 8 napos határidőről. Az intézkedő rendőr mindössze csak annyit mondott, hogy ha gondolja, a szolgálatvezetőnél panasszal élhet. A panaszos még a helyszínen telefonált a BRFK XVII. kerületi Rendőrkapitányságra. A telefonhívással összefüggésben a panaszos elmondta, hogy ekkor még csak a szabálysértés tényét, nem pedig az intézkedés módját kifogásolta, mivel nem állt rendelkezésére olyan bizonyíték, amellyel az intézkedés szabálytalanságát igazolhatta volna. A panaszost a telefonbeszélgetés során sem oktatták ki a panasztétel és a Testülethez fordulás lehetőségéről.

A panaszos 2012. május 16-án látogatást tett az Sz. Városi Bíróságon, ahol elolvashatta a szabálysértési feljelentést, és kapott is belőle egy példányt. A panaszos ekkor szembesült azzal, hogy a feljelentés számos ponton téves információkat tartalmaz. A panaszos az autót nem E. városban, hanem T. községben vásárolta, és nem árverésen jutott hozzá a gépjárműhöz – ellentétben azzal, amit a feljelentés állít. A feljelentés a panaszos édesanyjának nevét is hibásan tartalmazza. A panaszos forgalmi engedélyét az F. városi Okmányirodába küldték el, amelynek illetékessége sem az eladó, sem a vevő lakóhelyére alapítva nem állapítható meg az ügyben. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a Szentendrei Rendőrkapitányság a későbbiekben meghozott szabálysértési határozata olyan ügyiratszámra hivatkozik, amely nem létezik.

A panasztétel napján a panaszos visszatért az intézkedés helyszínére, ahol fényképfelvételeket készített, valamint a magával vitt GPS berendezést is lefényképezte. A panaszos elmondta, hogy a rendőrségi feljelentésben P. út 237. szerepel, de valójában a P. út 237/B. a helyes cím. A feljelentést egy r. főörzszászlós tette, azonban a panaszos nem tudta megmondani, hogy az intézkedést ő fogatosította-e. A panaszos tudomása szerint az intézkedés helyszínén egy pr. r. őrmester biztosan jelen volt. Az intézkedés helyszínén a panaszos azt is észlelte, hogy egy kerékpárúton állították meg.

2) A panaszos a Testület panaszirodáján számos, az ügghöz kapcsolódó dokumentum másolatát átadta a Testület munkatársainak, melyeket a Testület az alábbiakban ismertet.

a) A csatolt tulajdonjog átruházási szerződés szerint a panaszos édesanyja 2012. február 8-án vásárolta a gépjárművet, egy E. városban bejegyzett autókereskedőtől. A szerződés a panaszos édesanyjának adatait tartalmazza – egyebek mellett rögzíti, hogy a vevő F. városban született. A szerződés az adás-vétel helyszínére egyáltalán nem utal. A dokumentumot a panaszos, mint tanú látta el aláírásával.

b) A BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály KMB Alosztályán 2012. február 9-én készült szabálysértési feljelentés a panaszossal szemben. A feljelentés szerint a panaszos 2012. február 9-én, 13 óra 5 perckor követte el a szóban forgó szabálysértést.

A feljelentést tévő r. főörzsászlós szolgálata teljesítése során 12 óra 45 perctől 14 óráig az „Autóvadász”- akcióban vett részt a B. város, Y. kerület, P. út 237. szám előtt. Az akció során, a panaszos gépkocsijáról az ellenőrzés megállapította, hogy a jármű az E. városi Okmányiroda jogerős határozata alapján 2011. január 18-a óta ki van tiltva a forgalomból.

A panaszos által vezetett járművet megállították. Az ellenőrzéskor a panaszos átadta okmányait, amelyek érvényesek voltak. A panaszos sem körözés, sem járművezetéstől eltiltás hatálya alatt nem állt. A jármű a körözési nyilvántartóban nem szerepelt.

A r. főörzsászlós a jármű vezetőjével közölte, hogy járműve ki van tiltva a forgalomból. A panaszos elmondta, hogy a kitiltás tényéről nem tudott és a r. főörzsászlóst tájékoztatta, hogy a gépkocsit előző nap a D. Autó, E. város, B. úti telepén, árverés útján vásárolta édesanyja. A gépjárműre a panaszos kötelező biztosítást kötött és a kapcsolódó okmányt is bemutatva. A jármű vezetője azt is elmondta, hogy mivel a forgalmi engedélyben nem volt bejegyzés a kitiltásról, ő nem is tudhatott róla.

A r. főörzsászlós a tényállást jelentette az ügyeletnek és a váltásparancsnoknak, aki a kapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán is ellenőrizte az előadottakat. A fentiek alapján a r. főörzsászlós a forgalmi engedély elvételére kapott utasítást, amit a 326/2011. (XII. 28.) sz. Korm. Rendelet 97. §-a alapján, átvételi elismervény ellenében vett át a helyszínen.

A r. főörzsászlós közölte a panaszossal, hogy ellene szabálysértési feljelentéssel fog élni, amit ő tudomásul vett. Mivel a gépkocsiról a hatósági jelzéseket sérülésmentesen nem lehetett eltávolítani, ezért azok a járművön maradtak. Az intézkedés végeztével a jármű vezetője közölte, hogy jogi lépéseket fontolgat. A r. főörzsászlós a feljelentésben rögzítette, hogy a panaszos nevét, illetve jelvényt számát elkérte, felírta, a szolgálati járművet pedig lefényképezte. Az intézkedés foganatosításában egy pr. r. őrmester is részt vett.

A panaszos a forgalmi engedély helyszíni elvételéről elismervényt kapott, melyet szintén az iratokhoz csatolt.

c) 2012. február 14-én a panaszos ügyében az F. városi Okmányiroda, Közlekedési Igazgatási Hatóság illetékességének hiányát megállapító végzést hozott, és az ügyben keletkezett iratokat Sz. Város Polgármesteri Hivatal Okmányirodájához tette át.

A végzés indokolása szerint a gépjármű tulajdonosa nem tartozik a hatóság illetékességi területéhez. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004.

évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 22. § (1) bekezdése szerint a hatóság a joghatóságát (...), valamint hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni. Hatáskör vagy illetékesség hiányában a hatóság a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat – az ügyfél egyidejű értesítése mellett – haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől, folyamatban lévő ügyben a hatáskör és illetékesség hiányának megállapításától számított öt napon belül átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz [(2)].

A végzés utal rá, hogy a hatáskört a panaszos ügyében a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. tv. 5. § -ának (1) bekezdése, illetékességét pedig az okmányirodák kijelöléséről és illetékességi területéről szóló 256/2000. (XII. 26.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdése állapítja meg.

d) A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Szentendrei Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya 2012. február 20-án hozta meg a panaszos ügyében szabálysértési határozatát.

A hatóság a panaszost érvénytelen hatósági engedéllyel vagy jelzéssel való közlekedés szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette. A határozat a jogorvoslati lehetőségekről szóló felvilágosítást tartalmazta.

Az indokolás szerint a panaszos 2012. február 9-én 13 óra 5 perckor gépjárművel közlekedett a B. város, Y. kerület, P. út 237. szám előtti útszakaszon. A rendőri ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a járművet 2011. január 18-án az E. városi Okmányiroda határozatával kivonta a forgalomból.

A panaszos cselekményével megvalósította az 1/1975. (II. 5.) sz. KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) sz. Korm. rendelet 64. § (1) bekezdése szerint minősülő, érvénytelen hatósági engedéllyel vagy jelzéssel való közlekedés szabálysértést, mely miatt 50 000 forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A hatóság az elmarasztalás mértékének megállapításakor figyelembe vette az elkövetett szabálysértés tárgyi súlyát, valamint azt a körülményt, hogy a panaszost jelen szabálysértéssel megegyező, vagy hasonló szabálysértés elkövetése miatt két éven belül – a Központi Szabálysértési Nyilvántartás adatai alapján – szabálysértési hatóság jogerősen nem marasztalta el.

e) A panaszos beadványához két, dátummal ellátott, az intézkedés napján készült fényképfelvételt is mellékelte. Az egyik az általa vezetett autó, a másikon pedig az LRL-217 forgalmi rendszámú szolgálati gépjármű látható.

A Testület panaszirodáján tett látogatásakor a panaszos utalt rá, hogy beadványát további fényképfelvételekkel fogja kiegészíteni.

3) Ígéretének megfelelően, 2012. május 24-én a panaszos újabb fényképeket juttatott el a Testület munkatársának elektronikus levélcímére. Leveléhez a panaszos összesen öt felvételt csatolt, melyből kettőt korábban már a Panaszirodán átadott a Testület munkatársainak. Két további – tavasszal készült – fényképen valószínűleg az intézkedés helyszíne látható,

feltehetően az út mentén húzódó kerékpársáv szélével együtt. A harmadik fényképen a panaszos GPS berendezésének képernyője látszik, azonban a képernyő alja a képről lemaradt, így csak annyit lehet róla megállapítani, hogy a panaszos a kép készítésének időpontjában az Y. kerületi P. úton tartózkodott.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság r. százados rendfokozatú kiemelt főelőadója 2012. június 15-én jelentésben számolt be a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének az általa lefolytatott kivizsgálás eredményéről.

Az intézkedést foganatosító r. főörzsászlós 2012. február 9-én 12 óra 45 perctől 14 óra 00 percig az ún. „Autóvadász”- akcióban vett részt a B. város, Y. kerületi P. út 237. szám előtti, régi O. autószalonnal melletten. Az akció során megállapítást nyert, hogy a panaszos által vezetett gépkocsi az E. városi Okmányiroda jogerős határozata alapján a forgalomból 2011. január 18-ai hatállyal ki van tiltva. A járőrök a járművet ezt követően állították meg. Az ellenőrzéskor a panaszos átadta az okmányait, amelyek érvényesek voltak, körözés illetve járművezetéstől eltiltás hatálya alatt a panaszos nem állt. A gépkocsi vezetőjével a r. főörzsászlós közölte, hogy a jármű ki van tiltva a forgalomból. A panaszosnak erről nem volt tudomása, a helyszínen elmondta, hogy édesanyja előző nap, E. városban, a D. Autó B. utcai telepén, árverés útján vásárolta a gépjárművet. A panaszos a kötelező biztosítás meglétét a helyszínen igazolta, és bemutatta a PORSCHE Bank által 2012. február 8-án kelt, elidegenítési és egyéb terhelési jogok törlésére vonatkozó engedélyt.

A jármű vezetője kiemelte, hogy a forgalmi engedélyben nem volt bejegyzés a jármű kitiltásáról. A tényállást a r. főörzsászlós jelentette a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletének, valamint a váltásparancsnoknak, aki a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán is ellenőrizte az adatokat. A fentiek alapján a váltásparancsnok a forgalmi engedély elvételére adott utasítást a r. főörzsászlósra, amelyet a 326/2011 (XII. 28.) sz. Korm. rend. 97. §-a alapján, átvételi elismervény ellenében vett át a helyszínen.

A r. főörzsászlós a panaszossal közölte a szabálysértés tényét, és azt, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesz, amit a panaszos tudomásul vett. A gépkocsiról nem lehetett sérülés okozása nélkül eltávolítani a hatósági jelzéseket, ezért a r. főörzsászlós a gépjárművön hagyta őket.

Az intézkedés végeztével a jármű vezetője közölte, hogy a történetbe nem nyugszik bele, és jogi lépéseket fontolgat. A r. főörzsászlós nevét, jelvéyszámát a panaszos felírta, majd a szolgálati gépjárművet le is fényképezte.

A panaszos panaszában jelezte, hogy az eset után a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletét is felhívta. A bejelentésről hangfelvétel készült. A jelentést készítő r. százados szerint a panaszos az intézkedés időpontjában szolgálatban lévő ügyeletes tiszttel beszélt. A panaszos elmondta, hogy mi történt vele, amelyre azt a választ kapta, hogy nem ő hibázott, de a rendőrség akkor jár el jogszerűen és szakszerűen, ha elveszi a forgalmi engedélyt.

Tekintettel arra, hogy a szolgálatirányító parancsnok foglalkozott az ügygel, az ügyeletes tiszt a panaszost hozzá kapcsolta át. A hangfelvétel az átkapcsolás után megszakadt. A szolgálatirányító parancsnok szóban elmondta, hogy a kapcsolás után tájékoztatta a panaszost, hogy a rendőr jogszerűen jár el, ha a kitiltott gépjármű forgalmi engedélyét elveszi. A parancsnok a helyzetet illetően konzultált a rendőrkapitányság igazgatásrendészeti osztályával is, akik szintén a forgalmi engedély elvételét tartották jogszerűnek. A fentiekre az intézkedő r. főtörzszászlós és a szolgálatirányító parancsnok szóbeli meghallgatása során derült fény. A kiemelt főelőadó szerint az intézkedés jogszerű és szakszerű volt.

A Testület megkeresésében feltett kérdésekre a főelőadó pontokba szedve válaszolt – egyes pontok esetében csupán a korábbiakban már ismertetett szabálysértési feljelentés tartalmára utalt.

A jelentés szerint a rendszámfelismerő kamera civil gépjárműben volt elhelyezve, és azt nem a rendőrök üzemeltették. Az előadó testületi tag megkeresésében kifejezetten kérte, hogy a rendőrkapitányság válaszában pontosan szerepeljen, hogyan intétték megállásra a panaszost. A feltett kérdésre a főelőadó mindössze annyit válaszolt, hogy a r. főtörzszászlós a „szabályoknak megfelelően intette leállásra”, a gépkocsit. Az intézkedés helyszíne a B. város, Y. kerületi P. út 237. szám előtti útszakasz volt, amely egy ipari park jellegű helyszínen helyezkedik el, ezért albetűkkel darabolva szerepelhet több térképészeti rendszerben is. Az intézkedés közelében valóban volt kerékpárút, amelyet a r. főtörzszászlós elmondása szerint az intézkedés időpontjában nagyjából 10 cm-es hó takart, így nem látszott, mikor leállásra intette a panaszost.

A főelőadó jelentése szerint a r. főtörzszászlós jelentésében is szerepelt, hogy a panaszos videofelvételeket készített. Az előadó testületi tag kérdésére válaszolva a főelőadó leszögezte, hogy a r. főtörzszászlós elmondása szerint teljes mértékben eleget tett a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-ában foglalt kötelezettségeinek, és arra a kérdésre, hogy „hogyan azonosította magát az intézkedő rendőr”, kifejtette, hogy a helyszínen intézkedő r. főtörzszászlós egyenruhában és kitűzött szolgálati jelvénnel hajtotta végre az ellenőrzést, amely azonosította őt.

A r. főtörzszászlós elmondása szerint a panaszost tájékoztatták, hogy amennyiben panasszal kíván élni az intézkedéssel kapcsolatban, akkor a BRFK XIII. kerület, Teve utcai épületében van módja panaszának előterjesztésére. A panaszos erre közölte, hogy „nem a rendőri intézkedéssel van baja”, hanem a jogszabályokkal. Kifejtette továbbá, hogy nem érti, ha jóhiszeműen megvásárol egy gépkocsit a kereskedőtől, az hogy lehet kitiltva a forgalomból.

2) A kapitányság eljuttatott a Testület részére egy 1 perc 23 másodperc hosszúságú hangfelvételt, amelyen a panaszos bejelentése hallható. A panaszos elmondja, hogy az általa az intézkedést megelőző napon vásárolt gépjármű valamennyi papírja nála van, mégis el akarják venni forgalmi engedélyét. A panaszos hívását fogadó rendőrnek a panaszos ügyéről már tudomása van, és tájékoztatja, hogy a panaszos nem hibázott, de ilyen esetekben a helyes rendőri eljárás a forgalmi engedély elvétele, amit a panaszos a későbbiek során bizonyára vissza fog kapni. A panaszos kérésére az ügyeletes tiszt kapcsolja a parancsnokot – a felvétel a kapcsolás pillanatáig tart.

III.

1) A Testületnek mindenekelőtt a panasz határidőben való előterjesztésének kérdését kellett vizsgálnia. Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis: „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A Testület ehelyütt utal az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésére, amely szerint: „Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről”. A Testület töretlen gyakorlata szerint a törvényben írt, „e törvényben rögzített panasz lehetősége” jogszabályi fordulat azt a kötelezettséget rója az intézkedő rendőrré, hogy az intézkedést követően az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről teljes körben – tehát a rendőrségi és a Testület előtti panasz eljárás lehetőségére egyaránt utalva, valamint a határidőkre is kiterjedően – adjon az intézkedés alá vont állampolgárnak tájékoztatást.

A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy nem kapott tájékoztatást a Testület létezésére nézve. Az iratokat megvizsgálva a panaszjogról való tájékoztatás kérdését illetően a következők jutottak a Testület tudomására. A rendőrkapitányságról érkezett iratok az azonosítási kötelezettség teljesítése kapcsán rögzítették, hogy a r. főörzszászlós az Rtv. 20. §-ában foglalt követelményeknek maradéktalanul eleget tett. Azonban az előadó testületi tag jogorvoslati jogról való tájékoztatásra vonatkozó kérdése kapcsán a főelőadó úgy nyilatkozott, hogy a panaszost tájékoztatták, „amennyiben panasszal kíván élni az intézkedéssel kapcsolatban, akkor a BRFK XIII. kerület, Teve utcai épületében van módja panaszának előterjesztésére”.

A fenti tájékoztatás kapcsán a Testület megállapította, hogy az az Rtv. 20. § (2) bekezdés által támasztott követelményeknek nem felelt meg, mivel a Testület előtti panasz eljárás lehetőségére nem utalt, és nem foglalta magában a jogorvoslati határidőkre vonatkozó kioktatást sem.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos jogorvoslatához való joga sérelmet szenvedett a panasztételi lehetőségéről való tájékoztatásának elmaradása miatt, a Testület pedig – gyakorlatával összhangban – nem értékelte a rendőreg mulasztását a panaszos terhére, és a panasz befogadásáról és annak érdemi vizsgálatáról döntött, jóllehet azt 8 napon túl terjesztették elő.

2) A Testület panaszírodáján a panaszos egy sor olyan sérelmet is előadott, melyek kapcsán a Testületnek saját hatáskörét is vizsgálnia kellett.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos sérelmezte, hogy a szabálysértési feljelentés számos pontatlanságot és elírást tartalmaz, forgalmi engedélyét pedig egy olyan okmányirodába küldték el, amelynek illetékessége sem az eladó, sem a vevő lakhelyére alapítva nem volt megállapítható. A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az ügyben később meghozott szabálysértési határozat olyan ügyiratszámra hivatkozik, amely nem létezik.

Tekintettel arra, hogy a Testület nem szabálysértési hatóság, és a sérelmezett eljárási hibák nem az Rtv., hanem az intézkedés időpontjában hatályban volt, a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény hatálya alá tartoznak, a panaszos szabálysértési eljárást érintő sérelmei kapcsán a Testületnek hatásköre hiányát kellett megállapítania.

Hasonlóképpen, a Testület a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében annak megállapítására sem jogosult, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést valósított-e meg, továbbá a panaszossal szemben indult szabálysértési eljárást, és a figyelmeztetés indokoltságát sem bírálhatja felül.

IV.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való jogát, a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi biztonságához való jogát, VI. cikk (2) bekezdése szerinti személyes adatok védelméhez való jogát, XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát – az alábbiak szerint.

1) A panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok alapján a Testület vizsgálta a szabálysértési feljelentést megelőző közlekedésrendészeti intézkedés, és az ennek keretében a forgalmi engedély elvétele jogszerűségét és indokoltságát.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. §-ának értelmében az Alaptörvényben meghatározott feladatok mellett a határforgalom ellenőrzése, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bünfelderítési célú ellenőrzés.

(2) A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését,
2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében,
3. ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat,
4. közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el,
5. ellátja a közterület rendjének fenntartásával kapcsolatos rendészeti feladatokat,

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti mind a járműhasználat szabályszerűségét, mind az okmányokra vonatkozó előírások megtartását. Ez az intézkedési jog a rendőrséget minden esetben – tehát akkor is, ha egyébként jogsértésre utaló körülményt nem tapasztal – megilleti.

A fenti jogszabályi hivatkozások alapján megállapítható, hogy a járőr megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszossal szemben közlekedésrendészeti intézkedést fogantatosított, ezért a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát a rendőrség eljárása nem sértette.

Az Rtv. 44. § (2) bekezdés d) pontja szerint a rendőr, közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését - a külön jogszabályban meghatározottak szerint - a helyszínen elveheti;

A rendőrség közlekedésrendészeti feladataira vonatkozó Rtv. szabályokat egyrészt a Közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.). 44. §-a, másrészt a közúti járművek megvizsgálásáról szóló 5/1990 (IV.12.) KöHÉM rendelet (a továbbiakban: ER) 14. § -a egészíti ki az ellenőrzés módjának meghatározásával.

A Kkt. 44. § (1) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy a közúti közlekedés ellenőrzésének ki kell terjednie a közúti közlekedési szolgáltatások és a közúti járművek üzemeltetésének szabályszerűségére, illetve a jármű üzemeltetésére vonatkozó előírások megtartására is, melybe beleértendő az adott tevékenységhez előírt okmányok, engedélyek, jelzések, felszerelések ellenőrzése is.

Az ER 14. §-ának (1) bekezdése szerint a járművek (ideértve a külföldi hatósági jelzéssel közlekedő járműveket is) műszaki, közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi állapotát, valamint a közúti forgalomban való részvételükhöz kapcsolódó előírások megtartását a közlekedési hatóság a közúti forgalomban közúti ellenőrzés keretében ellenőrzi. Szintén ezen

szakasz (4) bekezdése szerint pedig, a közúti ellenőrzés során a közlekedési hatóság a járművet, továbbá a járműre és a jármű vezetőjére vonatkozó, valamint a jármű közúti forgalomban való részvételéhez, a tevékenység végzéséhez és a szállításhoz előírt okmányokat vizsgálja át. Ha az ellenőrzés során szabálysértés alapos gyanúja merül fel, a közlekedési hatóság az okmányokat bevonja és legkésőbb a következő munkanapon - szabálysértési eljárás kezdeményezésével - az eljárás lefolytatására jogosult hatóságnak megküldi.

Az intézkedést foganatosító rendőrkapitányság tájékoztatása szerint az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a panaszos által vezetett gépjárművet 2011. január 18-ai hatállyal az E. városi Okmányiroda jogerős határozatával kivonta a forgalomból. Az intézkedést 2012. február 9-én foganatosították a panaszossal szemben, tehát annak időpontjában a jármű a közúti közlekedésben már nem vehetett volna részt.

A panaszos annak tényét, hogy járművét a forgalomból kivonták, vitatni nem tudta – azt azonban tudatta a rendőrökkel, hogy a gépjármű papírjait az intézkedés napját megelőző napon lezajlott adás-vétel során ellenőrizte, és mindent rendben talált. A forgalmi engedélybe kitiltásra utaló információ nem volt bejegyezve.

A KRESZ 5. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelynek jogszabályban meghatározott érvényes hatósági engedélye van.

Az intézkedés idején hatályban volt, egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. Rendelet 64. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy aki érvénytelen hatósági engedéllyel vagy jelzéssel, illetve olyan járművel vesz részt a közúti forgalomban, amelynek a műszaki érvényességi ideje lejárt, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 105. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a közúti ellenőrzés során az ellenőrző hatósági személy a forgalmi engedélyt és a rendszám táblát a helyszínen elveszi, ha a hivatalból ideiglenesen kivont jármű hatósági jelzését és engedélyét nem adták le. Az ellenőrző hatósági személy a forgalmi engedély, az ideiglenes forgalomban tartási engedély, illetve a hatósági jelzés elvételéről átvételi elismervényt ad, amely tartalmazza a jármű azonosító adatait, az engedély számát és az elvétel okát. Az átvételi elismervény birtokában a járművel a lakcímig vagy a telephelyig lehet közlekedni [(2)].

A Testület továbbá utal a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Testület, anélkül, hogy a szóban forgó szabálysértés tényállásszerűsége kapcsán állást foglalna, megállapította, hogy a panaszos forgalmi engedélyét a rendőrség megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont be, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

2) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem a KRESZ rendelkezéseinek megfelelően állította meg, mivel jelzést nem adott, csak megállt az út szélén, kiszállt a

szolgálati járműből és balra mutatott. A panaszos beadványában azt is megjegyezte, hogy nem csak a megállítás módja, hanem annak helyszíne is szabálytalan volt, mivel egy kerékpárúton került rá sor, és szemben a rendőrségi feljelentésben szereplő adattal, nem a P. út 237., hanem a P. út 237/B. szám előtt állították meg.

A KRESZ 6. § (2) bekezdése szerint, „ha a rendőr a forgalmat nem útkereszteződésben irányítja,

a) a járművek megállítására

aa) karjának vagy fehér szegélyű piros tárcsának függőleges feltartásával, piros vagy fehér fény körbeforgatásával, illetőleg síppal ad jelzést,

ab) menet közben a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból, illetve motorkerékpárról ad jelzést, karjának, fehér szegélyű piros tárcsának, piros vagy fehér fényű lámpának fel-le mozgatásával, illetőleg hangszórón vagy a megállásra felhívó szövegű felirattal;

b) a megkülönböztető fényjelzést használó gépkocsiból vagy motorkerékpárról, illetőleg rendőrségi helikopterről hangszórón keresztül adott, a követendő közlekedési magatartásra vonatkozó utasításának megfelelő módon kell az úton közlekedő jármű vezetőjének eljárnia.”

A rendőrkapitányságról a Testülethez érkezett iratok az előadó testületi tag kifejezett kérése ellenére sem ismertették részletesen, hogy milyen módon állították meg a panaszost. A rendelkezésre álló dokumentumok ugyanakkor a panaszos előadását cáfolva leszögezik, hogy a r. főőrzsászlós a panaszost a jogszabályoknak megfelelően intette leállásra.

A főelőadó tájékoztatása szerint az intézkedés közelében valóban volt egy kerékpárút, amelyet az intézkedés időpontjában nagyjából 10 cm-es hó takart, így egyáltalán nem látszott. A rendőrkapitányság tájékoztatása szerint az intézkedés helyszíne a B. város, Y. kerületi P. út 237. szám előtti útszakasz volt, amely egy ipari park jellegű helyszínen helyezkedik el, ezért albetűkkel darabolva szerepelhet több térképészeti rendszerben is.

A panaszos megállításának szabályszerűsége kérdésében a rendőrkapitányság álláspontja és a panaszos előadása között ellentmondás húzódik. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló információk alapján nem volt feltárható, hogy az intézkedő járőr pontosan hogyan állította meg a panaszost, és egyéb bizonyíték, amely a megállítás jogszerűsége tekintetében a felek elmondásai közötti ellentmondást feloldhatta volna, nem állt a Testület rendelkezésére, a Testület úgy foglalt állást, hogy a megállítás módja kapcsán a panaszos testi épséghez és személyi biztonságához való jogának sérelme nem megállapítható.

A KRESZ a megállítás helyszíne kapcsán nem tartalmaz eligazítást, ugyanakkor a Testület utal az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésére, amely szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. Ugyanezen bekezdés második fordulata szerint pedig, a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A megállítás helyszíne kapcsán a Testület szükségesnek látja leszögezni, hogy a panaszos saját bevallása szerint is csak a panasztétel napján, 2012. május 17-én vette észre, hogy egy kerékpárúton állították meg. Ezen körülmény lényegében alátámasztja az intézkedést foganatosító r. főőrzsászlós azon előadását, miszerint az intézkedés napján a kerékpárút az azt takaró nagyjából 10 cm-es hóréteg miatt egyáltalán nem látszott. A panaszos által az

intézkedés napján készített fényképeken egyértelműen látszik, hogy az intézkedés helyszínét hó fedte.

A Testületben a rendelkezésre álló információk alapján az a meggyőződés alakult ki, hogy az intézkedés időpontjában sem a panaszosnak, sem a rendőrnek nem volt arról tudomása, hogy az intézkedés helyszínéül egy kerékpárút szolgált. A Testület véleménye szerint gyakorlatilag kizárható annak az esélye, hogy a kora délutáni órákban, jó látási viszonyok között fogatosított intézkedés során a megállítás helye miatt a panaszost balesetveszély fenyegette volna, különös tekintettel arra a körülményre, hogy a 10 cm-es hóval fedett kerékpárutat feltehetően nem használták az intézkedés napján. A megállítás helye kapcsán a Testület megállapította, hogy a panaszos testi épségéhez és személyi biztonságához való joga nem szenvedett sérelmet.

A Testület a panaszos azon észrevételét illetően, hogy őt nem a rendőrségi feljelentésben említett P. út 237., hanem valójában a P. út 237/B. szám előtt állították meg, úgy foglalt állást, hogy az még a panaszos állításának valós volta esetén sem érintett alapvető jogokat, ezért azok sérelmével sem járhatott.

3) A panaszos a Testület Panaszirodáján elmondta, hogy az intézkedést fogatosító rendőr köszönt, azonban azonosítási kötelezettségének elmulasztott eleget tenni. A járőr nevét és jelvéyszámát csak külön kérésére volt hajlandó közölni, szolgálati helyét pedig egyáltalán nem közölte.

Az Rtv. 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni, a (3) bekezdés szerint pedig a rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

A Testület rendelkezésére álló szabálysértési feljelentésben, az intézkedő r. főőrzsászlós nem utalt rá, hogy az intézkedés kezdetén azonosította volna magát, ugyanakkor kifejezetten rögzítette, hogy a panaszos nevét, illetve jelvéyszámát elkérte, ezért ő adatait elmondta, és arra is lehetőséget biztosított, hogy a panaszos az elhangzottakat felírja. Az előadó testületi tag a rendőrség részére küldött megkeresésében több kérdést is feltett az azonosítás megtörténtét illetően. Arra a kérdésre, hogy az intézkedő rendőr mennyiben tett eleget az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségeinek, a főelőadó válaszában egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy teljes mértékben eleget tett. Arra a kérdésre ugyanakkor, hogy „hogyan azonosította magát az intézkedő rendőr”, arról számolt be, hogy a r. főőrzsászlóst egyenruhája és kizűzött szolgálati jelvénye azonosította az intézkedés során. A főelőadó jelentésében szintén utalt rá, hogy a panaszos a r. főőrzsászlós nevét és jelvéyszámát külön kérte.

A fentiek alapján a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy az azonosítás követelményei nem teljesültek maradéktalanul a rendőri intézkedés során. A

rendőrkapitányság álláspontja szerint az intézkedő rendőr az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett, ugyanakkor a Testület következő, az azonosítás mikéntjét firtató kérdésére fejté ki, mit is ért az Rtv. 20. §-ában foglalt kötelezettségek alatt: az intézkedő rendőrt egyenruhája és kitűzött jelvénye azonosította. A fenti értelmezés helyességét támasztja alá, hogy sem a szabálysértési feljelentés, sem a főelőadó tájékoztatója nem utal arra, hogy a rendőr az intézkedés kezdetén az Rtv. 20. § (2) bekezdésének megfelelően közölte volna nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját, ugyanakkor mindkét dokumentum említi, hogy a panaszos a nevet és az azonosítót az intézkedés végén külön kérte.

A fentiekben kifejtettek nyomán a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy az azonosítás csak az intézkedés végén, a panaszos kifejezett kérésére történt meg, ezért úgy foglalt állást, hogy az azonosítás módja a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét valósította meg.

A szolgálati hely közlésével kapcsolatban a Testület szükségesnek látja megjegyezni, hogy sem a hatályos Rtv., sem a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet nem teszi az intézkedő rendőr kötelezettségévé, hogy az intézkedés alá vont személlyel szolgálati helyét közölje.

4) A panaszos az intézkedés kezdetén jelezte, hogy videofelvétel készítésére alkalmas fényképezőgéppel szeretné rögzíteni a történéseket, azonban ezt a rendőr kifejezetten megtiltotta.

A Testület ehelyütt utal rá, hogy a joggyakorlat megoszlik a rendőri intézkedések rögzítésének lehetőségével kapcsolatban. Számos adatvédelmi biztosi és legfelsőbb bírósági döntés mellett több rendőri szerv vezetőjének jogi álláspontja is az, hogy a rendőrökről hozzájárulásuk nélkül szolgálatban sem készíthető jogszerűen hang-, illetve képfelvétel. Mindazonáltal a Testület 120/2008. (X. 21.) számú állásfoglalásának előkészítése során a rendőrség több képviselője is úgy nyilatkozott, hogy önmagában a felvételkészítés miatt nem, csupán a felvétel közzététele kapcsán merülnek fel jogi aggályok.

Az ORFK Hivatala Jogi Főosztályának vezetője szerint „az intézkedő rendőr nem közszereplő, intézkedése során az esemény fotózható, a rendőr arcképe azonban annak előzetes hozzájárulása nélkül nem hozható nyilvánosságra. Ez viszont nem jelenti azt, hogy a közterületen intézkedő rendőrökről egyáltalán ne lehetne felvételt készíteni, azonban a felvételek készítése kizárólag az érintettek számára is nyilvánvaló módon történhet. A felvétel készítésekor sem lehet viszont az intézkedő rendőrt akadályozni a feladatainak ellátásában, és amennyiben erre sor kerül, úgy a rendőr – nem kifejezetten a felvétel készítése, hanem az intézkedés akadályozása miatt – megteheti a szükséges további intézkedéseket.”

A BRFK Hivatala Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Jogi Csoportjának vezetője arra az álláspontra helyezkedett, hogy a magánszemély a rendőrt mind egyenruhában, mind civilben foganatosított intézkedése során jogosult lefényképezni, azonban arcmásának közzétételéhez kifejezett hozzájárulása szükséges. Ez viszont nem jelenti azt – értelmezése szerint –, hogy magánszemély nem fényképezheti az intézkedést, mivel a rendőrség nem lehet „arc nélküli” az intézkedései során sem.

Ezzel a rendőrségi véleménnyel összhangban a Testület is arra az álláspontra helyezkedett, hogy – az Alkotmánybíróság 54/2000. (XII. 18.) AB határozata alapján – fokozott közérdek fűződik az esetleges rendőri jogsértések dokumentálhatóságához. E tekintetben a Testület meggyőződése szerint a rendőri intézkedés videofelvételen való rögzítése és lefényképezése teljes mértékben azonos megítélés alá esik.

A Testület álláspontja szerint a rendőr valóban nem tekinthető közszereplőnek, azonosításához viszont közhatalom-gyakorlása során közérdek fűződik. Abban az esetben, ha a rendőr intézkedik, arcával is vállalnia kell a cselekményt.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri intézkedések dokumentálását a rendőr nem tilthatja meg az intézkedés alá vont személynek, feltéve, ha a dokumentálás a rendőri intézkedés lefolytatását nem akadályozza.

A rendőrkapitányság a panaszos állítását, miszerint számára a videofelvétel készítését a r. főörzsászlós kifejezetten megtiltotta, tartalmilag cáfolta. A főelőadó szerint a r. főörzsászlós a feljelentésben maga is utalt rá, hogy a panaszos videofelvételeket készített.

A feljelentésben a r. főörzsászlós valójában arról tett említést, hogy a panaszos a szolgálati járművet lefényképezte – a fényképet pedig a panaszos a Testület Panaszirodáján a Testület munkatársainak át is adta.

A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy a panaszos fényképezőgépét – amely saját elmondása szerint videofelvétel készítésére is alkalmas – legkésőbb az intézkedés végén elővehette, hiszen a szolgálati gépjárművet lefotózta. A Testület megítélése szerint azonban ez a körülmény önmagában nem alkalmas a rendőrkapitányság álláspontjának igazolására, mivel a r. főörzsászlós nem cáfolta egyértelműen, hogy a történet folyamatos rögzítését megtiltotta volna.

Mivel olyan bizonyíték, amely a fentiekben részletezett ellentmondás feloldására alkalmas lett volna, nem állt a Testület rendelkezésére, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos határozottan állítja, hogy az intézkedő rendőr nem oktatta ki panaszjogáról. A r. főörzsászlós a panaszosnak mindössze annyit mondott, hogy ha gondolja, a szolgálatvezetőnél panasszal élhet. A panaszos még a helyszínen telefonált a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányságra, azonban az ügyeletes tiszt sem oktatta ki a panasztétel és a Testülethez fordulás lehetőségéről.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről. Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerinti tájékoztatásnak, a Testület töretlen gyakorlata szerint a tájékoztatásnak magában kell foglalnia mind a lehetséges panasz fórumokra, mind a határidőkre vonatkozó kioktatást.

A rendőrkapitányságról érkezett iratok az azonosítási kötelezettség teljesítése kapcsán rögzítették, hogy a r. főörzsászlós az Rtv. 20. §-ában foglalt követelményeknek maradéktalanul eleget tett. Azonban az előadó testületi tag jogorvoslati jogról való tájékoztatásra vonatkozó kérdése kapcsán a főelőadó úgy nyilatkozott, hogy a panaszost

tájékoztatást, „amennyiben panasszal kíván élni az intézkedéssel kapcsolatban, akkor a BRFK XIII. kerület, Teve utcai épületében van módja panaszának előterjesztésére”.

A Testület megállapította, hogy a r. főtörzszászlós – a főelőadó által szó szerint idézett – tájékoztatása, az Rtv. 20. § (2) bekezdés követelményeinek nem felelt meg.

Tekintettel arra, hogy a tájékoztatás a határidőkre vonatkozó kioktatást nem tartalmazta, és a Testület létezéséről nem nyújtott felvilágosítást a panaszosnak, a Testület megállapította, hogy a panaszos jogorvoslathoz való joga sérült a hiányos tájékoztatás következtében.

Mivel a panaszos megjegyezte, hogy a BRFK XVII. Kerületi Rendőrkapitányság telefonhívását fogadó munkatársa sem tájékoztatta a panasztétel lehetőségéről, a Testület szükségesnek látja leszögezni, hogy az Rtv. idézett 20. § (2) bekezdésének második fordulata kizárólag az intézkedő rendőrré nézve állapít meg kötelezettséget.

V.

A panaszos beadványát a Testület határidőben érkezettnek tekintette, és annak érdemi vizsgálata mellett döntött. A panaszos szabálysértési eljárásához kapcsolódó sérelmei tekintetében a Testület hatáskörének hiányát állapította meg. A Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta a panaszost közlekedésrendészeti intézkedés alá, és forgalmi engedélyének elvételére is megfelelő joggal birt, ezért a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát, valamint tisztességes eljárásához való jogát az intézkedés nem sértette. A panaszos megállapításának módjával kapcsolatban a panaszos testi épséghez és személyi biztonságához való jogának sérelme nem volt megállapítható, ugyanakkor a megállítási helyszíne kapcsán a Testület megállapította, hogy a panaszos testi épséghez és személyi biztonságához való joga nem szenvedett sérelmet. A panaszos a házszám téves feltüntetésére vonatkozó észrevételét illetően a Testület kimondta, hogy az a panaszos alapvető jogait nem érintette, ezért sérelmüket sem okozhatta. A Testület meggyőződése szerint az azonosítás módja a panaszos tisztességes eljárásához való jogának sérelmét valósította meg. A videofelvétel elkészítésének megtiltása tekintetében a Testület úgy találta, hogy a panaszos tisztességes eljárásához fűződő jogának sérelme nem megállapítható. Tekintettel arra, hogy a tájékoztatás a határidőkre vonatkozó kioktatást nem tartalmazta, és a Testület létezéséről nem nyújtott felvilágosítást a panaszosnak, a Testület megállapította, hogy a panaszos jogorvoslathoz való joga sérült a hiányos tájékoztatás következtében.

A Testület megítélése szerint a rendőrség eljárása a tisztességes eljárásához és a jogorvoslathoz való jog megsértéséhez vezetett, ugyanakkor a megvalósult sérelem nem éri el a súlyosság azon fokát, amely indokolttá teszi azt, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki és az Rtv. 93. § (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET